

REVISTA PRESEI
2 septembrie 2019

HOTNEWS: Premiile excepționale obținute de elevii români la Olimpiada Europeană de Informatică pentru Juniori/ Simona Chirciu

La a treia ediție a Olimpiadei Europene de Informatică pentru Juniori (EJOI), elevii români au obținut rezultate excepționale: trei medalii de aur și o medalie de argint, a transmis Ministerul Educației vineri, printr-un comunicat de presă.

Echipa României la Olimpiada Europeană de Informatică pentru Juniori a obținut mai multe premii remarcabile.

Medaliile de aur au fost adjudecate de Alexandru Luchianov (clasa a IX-a/Liceul Internațional de Informatică din București), Luca Perju-Verzotti (clasa a IX-a/Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” din București) și Alexandru Raul Todoran (clasa a VII-a/Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu” din Orăștie/jud. Hunedoara).

Alexandru Luchianov, distins și anul trecut cu aur, s-a clasat pe prima poziție în clasament, înregistrând punctajul maxim posibil. Locul al doilea a fost ocupat de Luca Perju-Verzotti (bronz la ediția din 2018).

Medalia de argint i-a revenit lui Mihnea Andreescu (clasa a VIII-a/Liceul Teoretic Internațional de Informatică din București). Echipa României a fost însoțită și coordonată pe parcursul concursului de profesorii Gheorghe-Eugen Nodea (Colegiul Național „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu - Team leader) și Ciprian Cheșcă (Liceul Tehnologic „Grigore C. Moisil” din Buzău - Deputy leader).

Competiția s-a desfășurat, în perioada 23 – 29 august, la Maribor (Slovenia). Au participat 90 de elevi din 24 de țări. Olimpiada Europeană de Informatică pentru juniori (EJOI) este organizată după regulile și standardele Olimpiadei Internaționale de Informatică (IOI). Potrivit regulamentului, pot fi înscriși elevi din învățământul secundar, cu vârsta de până la 15 ani, fiecare echipă având doi profesori coordonatori și maximum 4 elevi.

SPARKNEWS.RO: IGSU: Mai bine de jumătate dintre clădirile școlare nu au autorizație de securitate la incendiu

Peste 7.000 de școli, clădiri, laboratoare, biblioteci sau săli de sport din țară trebuie să dețină autorizație de securitate la incendiu, însă mai bine de jumătate funcționează fără aviz, precizează IGSU, conform Mediafax. Cele mai multe clădiri nu au obținut avizul deoarece sunt incluse în proiecte de modernizare.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) a evaluat situația școlilor din punct de vedere al securității la incendiu. În urma unei analize, mai bine de jumătate dintre corpurile clădirilor în care sunt desfășurate activități didactice, (laboratoare, biblioteci, săli de sport și incinte în care copiii participă la cursuri) nu dețin autorizație de securitate la incendiu. Concret, peste 7.000 de clădiri trebuie să dețină autorizație, însă 4.000 nu s-au conformat.

„Precizăm că, la nivel național, din totalul celor 26.075 clădiri în care se desfășoară activități didactice, 3.343 dețin autorizație de securitate la incendiu, iar 18.641 nu necesită acest act administrativ, întrucât au fost puse în funcțiune anterior introducerii obligației legale de obținere a autorizației de securitate la incendiu și nu au suferit modificări constructive ulterioare. Un număr de 4.091 clădiri funcționează fără autorizația de securitate la incendii”, se arată într-un răspuns al IGSU pentru MEDIAFAX.

Motivele pentru care imobilele respective nu au obținut avizul de securitate la incendiu sunt strâns legate de faptul că fac obiectul unor modificări la partea de construcție ori sunt incluse în programe

de modernizare. "Această categorie de construcții cunoaște cea mai mare dinamică, sub aspectul modificărilor constructive și, implicit, a obținerii avizului/autorizației de securitate la incendiu. Aspectul este susținut prin faptul că, de la începutul anului 2018 și până în prezent, la nivel național au fost emise 2.302 avize de securitate la incendiu pentru lucrări de construcții noi și lucrări de modificare la construcțiile existente, 615 dintre acestea fiind emise pentru clădiri care funcționează fără autorizație de securitate la incendiu. Această situație se datorează, în principal, Programului Național de Dezvoltare Locală (PNDL), în care au fost incluse peste 900 de clădiri cu destinația de învățământ, fiind emise un număr de 857 avize de securitate la incendiu pentru construcțiile cuprinse în acest program", informează IGSU.

În perioada 1 septembrie 2018 – 26 august 2019, la nivel național, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a derulat peste 4.200 de controale în școli pe linia siguranței la incendiu. În urma acestora, au fost aplicate peste 12.400 de avertismente și 640 de amenzi cu o valoare totală de 2.068.733 lei. Totodată, specialiștii din cadrul IGSU au desfășurat pe parcursul anului școlar trecut și a vacanței de vară peste 2.900 de exerciții de evacuare și 5.300 de instruiri la unitățile de învățământ, pentru o mai bună pregătire a cadrelor didactice, a elevilor și personalului auxiliar în ceea ce privește comportarea în situații de urgență. Atât controalele executate cât și cele viitoare vor avea în vedere asigurarea condițiilor de evacuare a persoanelor, funcționarea iluminatului de securitate pentru evacuare, exploatarea corectă a centralelor termice și a coșurilor de evacuare a fumului, existența și funcționarea stingătoarelor de incendiu și a rețelelor de hidranți interiori și existența instalațiilor de detectare și stingere a incendiilor.

Potrivit IGSU, situația în școlile din București și Ilfov este următoarea:

"La nivelul unităților de învățământ din București-Ilfov, numărul total clădiri cu destinația învățământ este de 1.493. Clădirile care dețin autorizație sunt în număr de 148, clădirile care necesită autorizație sunt în număr de 950, iar cele care nu fac obiectul sunt 395 de clădiri. În perioada ianuarie 2018 și până în prezent, au fost eliberate 300 avize de securitate la incendiu pentru unitățile de învățământ care trebuie să obțină autorizația", spun reprezentanții IGSU. În urma unei analize, reprezentanții din cadrul instituției au ajuns la concluzia că, de cele mai multe ori, neconformitățile care împiedică directorii școlilor să obțină autorizația de securitate țin chiar de faptul că nu se solicită documentul în sine, dar și din alte motive cum ar fi efectuarea de lucrări de modificare a destinației clădirii fără emiterea certificatului de urbanism, fără autorizație de construire sau fără proiecte tehnice. De asemenea, au fost constatate cazuri în care proiectele tehnice s-au pierdut, fiind necesară refacerea acestora.

SPARKNEWS.RO: În prag de nou an școlar: Guvernul anunță că va aloca fonduri pentru școlile fără grupuri sanitare sau apă

Premierul Viorica Dăncilă a anunțat, la Mamaia, alocarea unor sume de bani, săptămâna viitoare, pentru școlile care nu au grupuri sanitare sau apă, scrie Mediafax. Mihai Fifor spune că banii se vor da în așa fel încât să se rezolve problemele la începutul anului școlar, "dacă reușim să ne mișcăm foarte repede".

"Vrem să venim săptămâna viitoare cu o propunere prin care să alocăm fondurile pentru fiecare școală care nu are grup sanitar sau apă, să alocăm fondurile în așa fel încât la începutul anului școlar să rezolvăm această problemă", a spus sâmbătă, la Mamaia, premierul Viorica Dăncilă. La rândul său, Mihai Fifor a spus că ministrul pe care-l conduce a cerut fiecărei prefecturi câte o analiză făcută alături de inspectoratele școlare județene.

„Vineri am terminat sintetizarea informațiilor din fiecare județ, o prezentăm doamnei prim-ministru luni, ideea fiind aceea de a aloca fonduri ținând cont de localități astfel încât să poată să rezolve problema cu grupul sanitar și cu apa la începerea anului școlar dacă reușim să ne mișcăm foarte repede, iar dacă nu, în perioada imediat următoare", a spus Fifor.

SPUTNIK: Dăncilă, anunț important înainte de începerea anului școlar. Se dau bani!

Premierul României a anunțat, la Mamaia, că vor fi alocate sume de bani, săptămâna viitoare, pentru școlile care nu au grupuri sanitare sau apă.

Viorica Dăncilă a precizat că dorește să vină săptămâna viitoare cu o propunere prin care să aloce fondurile pentru fiecare școală care nu are grupuri sanitare sau apă, astfel încât la începutul anului să

fie rezolvată această problemă. Ministrul Afacerilor Interne, Mihai Fifor, a declarat că instituția pe care o conduce a solicitat fiecărei prefecturi câte o analiză făcută alături de inspectoratele școlare județene.

„Vineri am terminat sintetizarea informațiilor din fiecare județ, o prezentăm doamnei prim-ministru luni, ideea fiind aceea de a aloca fonduri ținând cont de localități astfel încât să poată să rezolve problema cu grupul sanitar și cu apa la începerea anului școlar dacă reușim să ne mișcăm foarte repede, iar dacă nu, în perioada imediat următoare”, a spus Fifor.

Reamintim că, în a doua jumătate a lunii august, Mihai Fifor explicase că a solicitat inspectorilor șefi din fiecare județ un plan de măsuri în scopul asigurării siguranței în jurul unităților școlare. Tot atunci, demnitarul menționase că va cere prefectilor ca, împreună cu inspectoratele școlare, să prezinte o situație cu toate unitățile de învățământ care nu au grup sanitar.

ȘTIRI PE SURSE: Două școli în reabilitare din Iași nu își deschid porțile din cauza disputei dintre primar și consilier/ Roxana Ghiorghian

Două școli în reabilitare din Iași nu își deschid porțile în 9 septembrie, astfel că peste 150 de copii ar trebui să meargă la școală în satul vecin, la zece kilometri. Deși banii există, nu pot fi virajați în conturile constructorului pentru că nu a fost votat bugetul comunei, potrivit Mediafax.

„Vreau să merg la școală ca să am un viitor mai bun”.

Stă în fața porții și se uită la clădirea aflată gard în gard cu casa în care locuiește și știe că în câteva zile nu va putea merge acolo la școală. Bogdan este elev în clasa a cincea și locuiește în satul Humosu, comuna Sireșel.

În această comună este una dintre cele mai stranie situații din județul Iași: două școli au început să fie reabilitate cu bani de la PNDL, însă nu vor fi gata până pe 9 septembrie. Bugetul comunei nu a fost votat, banii nu au fost livrați către constructor, constructorul nu are cum să termine treaba. Astfel, copiii ar putea să meargă la școală într-o localitate vecină, însă nu există mijloc de transport până acolo, tot din cauză că nu a fost votat bugetul.

Bogdan mai are încă doi frați. Unul de clasa a 10-a și unul de a 11-a, iar mama lor nu știe dacă îi mai trimite la școală. „Zice că merge la Slobozia, așa am auzit. Dar e departe, dacă a pune domn' primar microbuz, dacă nu, nu mai învață”, spune Petronela, mama băieților.

Bogdan ieșea din curte, făcea câțiva pași și ajungea la școală. Acum ar trebui să meargă 10 kilometri. „Cred că nu mai învață băieții, dacă nu este unde, bani nu avem cu ce îi purta la școală”, continuă Petronela.

Poarta școlii din Humosu are lacăt, iar în curte nu mișcă nimic. De afară, clădirea pare să fie în regulă. În curte, bucăți de lemn aruncate, mormane de moloz. Lucrările de reabilitare au început în luna iulie în interior și au fost abandonate pentru că firma de construcții nu a primit bani. Singurul lucru care mai amintește în interior că acolo e o școală e un scaun mic, lăsat de izbeliște într-o cameră ce ar trebui să fie o sală de clasă. Pereții au fost decopertați, parchetul a fost scos, tavanul a fost dat jos, au rămas doar geamurile și o parte din instalația electrică. Aici, pe 9 septembrie, ar trebui să învețe 158 de copii, de la grădiniță până la clasa a 8-a.

Ileana Bontu este femeie de serviciu la școala din Humosu de 27 de ani. În perioada asta ar fi trebuit să facă curățenie în școală. „Dat cu var, făcut curat, curățat geamurile, nu am ce să fac”, spune femeia ridicând din umeri, uitându-se în jur. În loc de săli de clasă pregătite să primească elevi, școala din Humosu e doar o clădire lăsată la roșu. Banii pentru reabilitarea școlii sunt din Programul Național de Dezvoltare Locală și au fost virajați către Primărie, doar că bugetul comunei nu a fost aprobat.

„S-a ajuns în situația asta deoarece Consiliul local Sireșel nu a votat încă bugetul local și unitatea nu dispune de fondurile necesare pentru a începe anul școlar. La Școala Humosu s-a început reabilitarea școlii prin PNDL, acolo nu pot învăța copiii. Avem o posibilitate să îi ducem la zece kilometri, într-o altă structură, la școala primară Slobozia. Problema este că nu avem cu ce să îi transportăm. Consiliul Local trebuie să îi transporte, însă neavând buget nu au început încă demersurile pentru a scoate la licitație și să caute o firmă de transport persoane”, a declarat Marius Cojocar, directorul școlii Gimnaziale Sireșel.

Chiar vis-a-vis de școală locuiește o altă familie. Nici ei nu știu exact unde își vor trimite copiii la școală.

„Vreo lună de zile până o să o repare o să meargă în alt sat. Au zis că pune micobuz. Sunt într-a patra, cum să meargă pe jos?“, spune bunica unui băiat.

„Ei s-au gândit acuma, aproape la începutul școlii să demoleze școala? Bună, rea, trebuia să o fi lăsat așa.(...) Ni se pare că nu o să mai fie nimic pe aici, că copiii nu or să se mai ducă la școală“, spune bunicul.

„Există posibilitatea ca pe 9 septembrie cei 158 de copii din satul Humosu să rămână acasă. Asta este cel mai grav, să rămână acasă și să nu poată începe școala neavând cu ce să îi transportăm, noi nu avem cu ce să îi transportăm la zece kilometri din Humosu până la Slobozia. (...) Este posibil să abandoneze, că nu cred că cei de clasa pregătitoare, nici măcar cei de 14-15 ani nu au cum să parcurgă 10 km dus, 10 km întors pentru a merge la școală.“, a declarat Marius Cojocaru, directorul Școlii Gimnaziale Sirețel.

Șantier în lucru e și la un corp de clădire din Sirețel, nu doar la școala din Humosu. Aici, câțiva muncitori lucrează la acoperișul clădirii.

„Noi am început lucrările pe data de 1 iulie 2018, lucrarea este pe un termen de un an de zile și se lucrează la capacitate redusă fiindcă Primăria nu ne-a virat banii în cont. Lucrăm și la școala din Humosu, acolo așteptăm racordul pe organizarea de șantier, care tot Primăria trebuie să o facă, este prevăzută și în proiectul tehnic, așteptăm racordul la curentul trifazic să putem începe tencuielile de interior. (...) Sincer eu să vă zic, dacă nu sunt bani, noi nu putem lucra. Materiale nu există, astea costă bani“, a declarat Cristian Humelnicu, inginerul firmei de construcții.

Întrebat dacă există vreo șansă ca elevii să învețe în acest corp de clădire, șeful de șantier a spus că nu, iar despre Humosu ... „nici măcar.“ Iar în singura clădire a școlii din Sirețel în care nu se fac lucrări de reabilitare copiii vor învăța în trei schimburi.

Totul pleacă de o dispută în Consiliul Local.

„Suntem într-o situație deosebită aici la Sirețel din cauza faptului că edilul nostru este condamnat începând cu 23.10 2017 la trei ani de închisoare cu suspendare. Se blochează activitatea comunei complet. Noi nu putem să aprobăm bugetul din cauza faptului că nu este promovată de o persoană care are calitate de primar. (...) Dacă noi aprobăm bugetul facem o ilegalitate, pentru că este promovată de o persoană care are calitatea de primar, că el și-a pierdut calitatea de primar când s-a dat hotărârea definitivă de condamnare pentru acte de corupție.(...) Bani sunt, sunt prinși în buget, dar sunt blocați că nu putem să dăm drumul la buget“, a declarat Gelu Șpaiuc, viceprimarul comunei. Primarul spune că e vina vicelui, care e și liderul consilierilor social democrați și care refuză să voteze bugetul.

„Situația e critică deoarece consilierii PSD nu au aprobat bugetul nici până în prezent. Trebuie să facem plata la constructor, în jur de 4 miliarde jumătate. Dacă putem plăti constructorului, constructorul a zis că suplimentează muncitorii și să înceapă anul școlar în condiții cât mai bune“, a declarat Gheorghe Ancuța, primarul comunei Sirețel.

Situația a ajuns până la Prefectură și Inspectoratul Școlar General.

„Pe fondul unor neînțelegeri în cadrul Consiliului Local Sirețel și primar nu s-a votat nici la acest moment bugetul comunei, ceea ce va împiedica începerea anului școlar 2019-2020. Repet faptul că există și aici în derulare reabilitări și investiții în două sau trei structuri, ca atare toți copiii din acele structuri trebuie să fie deplasați la școala de centru cu microbuzul. Ori, nu s-a găsit nicio soluție pentru asigurarea finanțării pentru ca această deplasare să se poată face și chiar plata utilităților din Școala Sirețel nu se poate realiza“, afirmă Genoveva Farcaș, inspectorul școlar general al ISJ Iași, în cadrul Comisiei de Dialog Social de la Prefectura Iași.

Farcaș a precizat că va sesiza și Ministerul Educației cu privire la școala din Sirețel.

„Au fost nenumărate întâlniri cu primarul, cu consilierii, cu colegii mei de la Prefectură, nu vor să înțeleagă să aprobe bugetul. Vor răspunde până la urmă. Eu o să fiu nevoit să mă adresez organelor abilitate cu privire la suspiciunea de abuz în serviciu, a consilierilor pentru că nu poți să condamni o comună pe un vot. (...) Ei au dreptul să convoace o ședință de îndată, este motivată, la trei zile pot să facă ședința, aprobă bugetul și lucrurile reintră în normal. Numai să înțeleagă că este exclusiv o decizie a consilierilor de acolo“, a declarat Marian Șerbescu, prefectul județului Iași. Însă, până atunci, Bogdan și toți ceilalți 157 de elevi înscriși la școala din Humosu nu vor ști dacă și unde vor putea să meargă la școală.

ZIARE.COM: Grădinița din Prahova care nu poate funcționa din cauza unei toalete ecologice

Grădinița din localitatea Poseda, din județul Prahova, nu poate funcționa din cauza unei toalete ecologice. Direcția de Sănătate Publică nu a dat avizul pentru clădirea respectivă.

Observatorul Prahovean scrie ca motivul ar fi pentru că sala de clasă este prea mică și toaleta ecologică este prea aproape de grădiniță. În plus, nici curtea nu este amenajată corespunzător. Digi24 transmite că prescolarii vor începe anul într-o altă clădire, până când problemele vor fi rezolvate. În total, în Prahova sunt nouă unități școlare neautorizate sanitar din mai multe cauze: lipsa apei în localitate, apa necorespunzătoare din punct de vedere bacteriologic sau grupuri sanitare amplasate în curte.

HOTNEWS: Cum ucide statul din fașă învățământul privat în România/ Laurențiu Sirbu, Simona Chirciu

Un expert educațional acuză Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, instituția din subordinea Ministerului Educației care se ocupă cu autorizarea și acreditarea unităților de învățământ preuniversitar, de abuz în serviciu după ce ar fi amânat nejustificat autorizarea unei școli private în Capitală.

Expert educațional și fondatoarea unei școli private în Călărași, Oana Moraru, aduce acuzații grave Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), instituția din subordinea Ministerului Educației care se ocupă cu autorizarea și acreditarea unităților de învățământ preuniversitar de un „vădit abuz în serviciu” după ce ar fi amânat nejustificat autorizarea unei școli private în Capitală. Practic, fondatoarea școlii private din Călărași ce funcționează de 12 ani, și-a propus să deschidă și în Capitală o unitate școlară. Deși avea aproape toate autorizațiile și era la un pas de a deschide școala, Oana Moraru a întâmpinat probleme pe ultima sută de metri exact acolo unde nu se aștepta având în vedere experiența sa de la Călărași: la ARACIP. „Din 16 iunie, de când am depus toate actele, au tergiversat în mod vădit și ne-au ținut în stand-by în contextul în care de opt săptămâni și mai bine le-am cerut respectuos să vină în teren să își facă evaluarea finală la fața locului, conform contractului și taxei mele către ei de aproximativ 8 000 lei. La doar două ore după ce am făcut public abuzul comis de această instituție, am primit o adresă oficială din partea ARACIP cum că documentul ISU, pe care l-au tot contestat până acum, este în regulă și că vor declanșa verificarea de teren în septembrie-octombrie”, arată Oana Moraru.

Joc de amânare

Concret, este vorba de o autorizație ISU a clădirii, ce trebuie reconfirmată de cei de la ARACIP printr-un proces verbal în urma unei evaluări la fața locului. Cum clădirea în cauză a funcționat anterior tot ca școală, ISU a transmis că o altă autorizație nu mai este necesară, în contextul în care nu au existat modificări aduse acesteia.

Potrivit Oanei Moraru, chiar și în acest context, ARACIP a chestionat de patru ori documentul ISU depus de aceasta, iar după fiecare confirmare, acesta era chestionat la o autoritate superioară, în scopul clar de a tergiversa autorizarea școlii. „Am depus, conform procedurii ARACIP, documentația necesară autorizării școlilor private. Printre documente, se află, obligatoriu, punctul de vedere ISU referitor la siguranța clădirii la incendiu. Nu mă așteptam la mare prietenie din partea ARACIP, dar nici la bătaie de joc, pe față, fără nicio jenă instituțională. Ce au făcut ei? Au chestionat de patru ori documentul ISU depus de noi și de patru ori au primit confirmarea că este bun. Vorbim în acest caz de o clădire care are toate dotările necesare, o clădire care este curpînsă în rețeaua școlilor, și pentru care avem o adresă din partea Primăriei. De fiecare dată, la fiecare audiență, cei de la ARACIP au zis că vor să se informeze mai bine. În realitate a fost doar o tactică de tergiversare, pentru că ei nu au nicio autoritate să conteste ceea ce au zis pompierii, să-i verifice ei dacă și-au făcut treaba. Au tergiversat în mod vădit. După ce pompierii au spus că documentul este bun, au contestat mai sus, la IGSU și apoi la MAI, la minister. În contextul în care pentru fiecare răspuns trebuie să așteptăm 20-30 de zile, pur și simplu nu au declanșat evaluarea de teren. Nu mai adaug aici, atitudinea ostilă și netransparentă a funcționarilor, care ne-au spus mereu «lasă că deschideți la anu'», sau nu au oferit niciun motiv pentru contestarea avizului ISU, decât că «așa credem noi», a susținut Oana Moraru.

Costurile necesare deschiderii acestei școli primare, ce ar fi urmat să-și desfășoare activitatea în Sectorul 3, nu sunt nici ele deloc de neglijat. „Vorbim în principal de o investiție de 50.000 de euro în spațiu, și plata unei chirii pe primele șase luni de 36.000 de euro. Mai dureros decât acestea vorbim

de costurile emoționale implicate aici, încrederea în fața părinților pe care i-am asigurat că totul este în regulă și față de toți profesorii, care au plecat din învățământul de stat pentru a lucra la școala noastră”, a completat aceasta. Șerban Iosifescu, președintele ARACIP, nu a răspuns apelurilor noastre pentru un reacție la aceste acuzații.

Rezistența sistemului față de dezvoltarea învățământului privat

În contextul în care Guvernul a promis 2.000 de grădinițe și nu și-a respectat promisiunea în programul de guvernare, privatul vine și răspunde la nevoia societății prin înființarea de școli moderne și adaptate cerințelor copiilor și părinților. Se lovește însă de piedicile birocratice din sistem. Experții în Educație spun că așteaptă poziția oficială a ARACIP, dar cred că există o serie de bariere pentru sistemul educațional privat.

„Nu pot să spun în momentul acesta cine are dreptate. Este clar că, în mod natural, există un dublu standard, așa cum arată și Oana Moraru și o rezistență a sistemului către dezvoltarea învățământului privat, care vine din concurența efectivă pe un număr de copii din ce în ce mai mic. Nu ar fi o problemă dacă am crește demografic, pentru că atunci învățământul privat ar fi o soluție, dar în momentul de față, acesta complică problema numărului de catedre din învățământ și se dezvoltă în defavoarea celui de stat”, arată președinta Federației Coaliția pentru Educație, Daniela Vișoianu.

Alți specialiști în Educație spun că gradul de birocratizare al instituției este foarte mare și în plus ARACIP are deficit de personal și o singură ședință de consiliu pe lună, ceea ce îngreunează procedura de acreditare a instituțiilor de învățământ. „Procedurile de acreditare sunt destul de greoaie, pentru că sunt făcute ca pentru școlile de stat, ceea ce nu este corect. Da, este vorba despre un dublu standard. Li se cere școlilor private ceea ce școlile de stat oricum nu îndeplinesc”, explică experții.

G4MEDIA.RO: Consiliul Național al Rectorilor se retrage din organizația lui Alexandru Cumpănașu: „Dorim să păstrăm universitățile în afara jocului politic”/ Mihai Roman

Consiliul Național al Rectorilor (CNR), care reunește rectorii tuturor universităților din România, anunță într-un comunicat de presă că se suspendă pe termen nelimitat din Coaliția Națională pentru Modernizarea României (CNMR) pentru a păstra universitățile ”în afara jocului politic”.

Suspendarea vine la două zile după ce Cumpănașu a anunțat că vrea să candideze la alegerile pentru președinția României. El a început deja să strângă cele 200.000 de semnături necesare.

Comunicatul, semnat de Sorin Cîmpeanu, președintele Consiliului Național al Rectorilor și rector al Universității de Științe Agronomice, arată că ”am fost alături în proiectul Coaliția Națională pentru Modernizarea României pentru că am crezut și credem că, împreună putem fi mai puternici, mai responsabili, mai solidari și mai angajați în modernizarea României. Cu toate acestea, suntem nevoiți să afirmăm clar că nici CNMR și nici o altă formulă guvernamentală sau nonguvernamentală nu pot subordona CNR”.

Consiliul Național al Rectorilor este cea de-a doua instituție care se delimitează de controversatul ONG-ist abonat la bani publici. În iulie, imediat după ce Cumpănașu a încercat să monopolizeze dezbaterile publice pe tema tragediei din Caracal, Camera de Comerț și Industrie a României (CCIR) a anunțat într-un comunicat de presă că se retrage din Coaliția Națională pentru Modernizarea României (CNMR), dezavuând comportamentul lui Cumpănașu.

Comunicatul integral al Consiliului Național al Rectorilor:

Consiliul Național al Rectorilor se subordonează exclusiv intereselor unui mediu universitar competitiv și de calitate în România !

Consiliul Național al Rectorilor (CNR), singura structură națională care reunește toți rectorii universităților de stat și particulare acreditate a acționat și acționează pentru dezvoltarea structurilor partenariale în scopul consolidării rolului mediului universitar în asumarea deciziei publice în România.

Am salutat orice deschidere publică și am fost parteneri onești în toate proiectele care au adus un bine țării, comunității, universităților și studenților.

Am fost alături în proiectul „Coaliția Națională pentru Modernizarea României” (CNMR) pentru că am crezut și credem că, împreună putem fi mai puternici, mai responsabili, mai solidari și mai angajați în modernizarea României. Cu toate acestea, suntem nevoiți să afirmăm clar că nici CNMR și nici o altă formulă guvernamentală sau nonguvernamentală nu pot subordona CNR.

Astăzi, Consiliul Național al Rectorilor a luat decizia de a suspenda pe termen nelimitat participarea noastră la CNMR. Fiecare membru al comunității academice are dreptul la propria lui opinie politică, are dreptul de a exprima propriile opinii și convingeri, însă CNR, în ansamblul său, este și trebuie să fie garantul instituțional al echidistanței și imparțialității instituțiilor universitare.

Consiliul Național al Rectorilor a fost, este și trebuie să fie dincolo de opțiunile politice ale fiecărui rector.

Suntem convinși că participarea CNR în CNMR a fost benefică în multe proiecte precum promovarea universităților românești în emisiunea "Ambasador România", susținerea unor măsuri care să îmbunătățească absorbția fondurilor europene și multe asemenea.

CNR consideră că trebuie să rămână activ în a participa la consultări cu autoritățile naționale, regionale și locale în domeniul învățământului superior, cercetării științifice, precum și pe alte teme de interes pentru societate. Avem în universitățile din România specialiști bine pregătiți pentru a prezenta puncte de vedere pertinente pe multe subiecte. Trebuie să-i valorizăm! Fără educație și cercetare științifică nu poate exista o dezvoltare reală! Mulțumim CNMR pentru colaborarea avută, însă dorim să păstrăm universitățile în afara jocului politic! Suspendarea noastră este fermă, nechivocă și pe termen nelimitat!

SPARKNEWS.RO: Hai #SUS! Educația schimbă viața: O campanie în care elevii Liceului "Voltaire" din Craiova scriu povestea unui om de succes

Elevii Liceului "Voltaire" din Craiova au început o campanie de promovare a rolului educației, în care și-au propus să îi convingă pe cei din jur că "educația schimbă viața" și reprezintă "pașaportul spre viitor". Înscriși în concursul Euroscola, 22 de liceeni vor scrie povestea de succes a unei personalități, iar cel ales să fie imaginea campaniei este Radu Szekely, expert în educație la Comisia Europeană și fondator al Școlii Finlandeze din Sibiu. Alegerea nu este întâmplătoare, spune Adina Mitrică, unul dintre profesorii coordonatori ai echipei. Liceul din Craiova este unul în care se practică "o învățare altfel", cu lecții interdisciplinare și cu o anumită "libertate" la ore în care nu depinzi neapărat de manual. "Noi încercăm să arătăm fiecărui copil că este important, că este valoros", spune profesoara. Pentru Radu Szekely, proiectul este o "provocare" și, la început de campanie, are un mesaj pentru liceeni: "Nu lăsați profesorii să vă predea, cereți-le să vă ajute să învățați împreună!"

Liceul "Voltaire" va fi reprezentat de 22 de elevi din clasele a IX-a, a X-a și a XI-a la Concursul național pentru liceeni EUROSCOLA, organizat de Biroul de Legătură al Parlamentului European în România, în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale.

Din august și până în octombrie, liceenii vor derula o campanie de informare și conștientizare a rolului educației și al practicării unei profesii, pornind de la povestea de succes a unei personalități, la finalul căreia pot fi câștigătorii unei zile la Strasbourg. Elevii vor vedea cum funcționează Parlamentul European, vor fi europarlamentari pentru o zi și vor propune și dezbate proiecte de lege.

Întâlniri la... înălțime

Până acum, liceenii de la "Voltaire" au avut câteva ateliere, în care au creionat strategia de promovare, au ales numele campaniei – SUS (Stepping Up Skills) și au stabilit sloganul campaniei – "Education: the passport to future".

"SUS nu este un nume ales întâmplător. Simbolul campaniei noastre este înaltul, zborul, cu tot ce presupune el. Ne-am propus ca întâlnirile noastre să fie cumva la înălțime... Totul e proiectat pe o geometrie a verticalității, corelată, firește, cu ideea de creștere, de progres, de evoluție. De fapt, chiar asta vrem să demonstrăm: că prin educație crești, devii om mare. Om mare, cu o mie de sensuri", explică Adina Mitrică, profesor de Limba și literatura română și consilier educativ la Liceul "Voltaire" din Craiova.

Elevii au început deja amenajarea unui cabinet Euroscola, iar pe parcursul campaniei, în care fiecare are un rol bine stabilit, de la fotograf la copywriter, cel care scrie povestea personalității alese, vor desfășura mai multe activități.

De pildă, "Smart is great" va fi o sesiune de informare și de documentare la Biblioteca Județeană și la Casa de Cultură din Craiova. "Ambasadorii educației" vor porni într-o aventură pe biciclete personalizate cu însemnele campaniei, vor distribui materiale informative, vor realiza interviuri stradale și vor face, în final, întâlniri cu focus-grupuri. Și, pentru că sunt "Sus", au programat chiar o sesiune foto la Aeroclub Craiova, și, nu în ultimul rând, vor participa la un atelier de artă teatrală și

improvizație, susținut de o actriță de la Teatrul Național "Marin Sorescu". Atunci va fi pus în scenă un sketch al cărui scop este acela de a demonstra faptul că "un individ poate avea de pierdut dacă lasă, de fiecare dată, pe ultimul loc respectul pentru învățătură". (Link articol integral: <https://bit.ly/2lur3lo>)

PUTEREA: Metrorex deschide mai multe casierii destinate elevilor și studenților/ Z.P.

Metrorex deschide mai multe casierii destinate elevilor și studenților

Metrorex deschide mai multe casierii destinate achiziționării titlurilor de călătorie pentru elevi și studenți. Astfel, începând din 2 septembrie vor fi deschise încă 8 casierii specializate pentru emiterea abonamentelor lunare cu preț redus 50%, față de cele 3 funcționale în perioada vacanțelor școlare.

Cele 11 casierii vor funcționa după următorul program, în stațiile:

- St. Gara de Nord 1 L-V 07:00-20:00
- St. Grozăvești L-V 07:00-20:00
- St. Piața Romană L-V 07:00-20:00 (funcționează și pe perioada vacanțelor școlare)
- St. Piața Unirii 1 L-V 07:00-20:00; S 10:30 - 17:00 (funcționează și pe perioada vacanțelor școlare)
- St. Piața Unirii 2 L-V 07:00-20:00; S 10:30 - 17:00 (funcționează și pe perioada vacanțelor școlare)
- St. Eroilor L-V 07:00-13:30
- St. Universității L-V 10:30-17:00
- St. Piața Victoriei 2 L-V 13:30-20:00
- St. Politehnica L-V 13:30-20:00
- St. Nicolae Grigorescu 1 L,Mi, V 07:00 - 13:30, Ma, J 13:30-20:00
- St. Apărătorii Patriei L, Mi, V 07:00 - 13:30, Ma, J 13:30-20:00

Totodată, până la începerea anului universitar, Metrorex va pune la dispoziția elevilor și studenților încă 6 casierii speciale față de cele 11 disponibile în anii anteriori, se arată într-un comunicat remis News.ro.

Metrorex precizează că emiterea și personalizarea abonamentelor pentru elevi/studenți impun existența unui sistem specializat de verificare a datelor și documentelor prevăzute în Legea educației naționale nr. 1/2011 și HG nr. 42/201. Titlurile de călătorie, de care elevii/studenții beneficiază, se acordă lunar conform reglementărilor legale în vigoare.

La casele speciale se pot achiziționa abonamente pentru perioade succesive (maxim 2 abonamente) prin intermediul aplicației de personalizare.

Acte necesare pentru emiterea titlurilor de transport pentru elevi/studenți cu preț redus 50%, conform legislației în vigoare: a) pentru elevi - carnetul de elev (vizat pe anul în curs), care va avea înscris pe prima filă codul numeric personal al elevului, cartea de identitate pentru elevii cu vârsta de peste 14 ani împliniți; b) pentru elevii claselor pregătitoare - adeverința doveditoare autenticată cu ștampila unității de învățământ acreditate/autorizate pentru anul în curs și copie după certificatul de naștere; c) pentru studenții români și străini din state membre UE care studiază la o instituție de învățământ superior acreditată din România cu vârsta de până la 26 ani - legitimație de student pentru reducere la transport (vizată pe anul în curs – forma de învățământ cu frecvență), carte de identitate/pașaport; d) pentru studenții străini din state nemembre UE care studiază la o instituție de învățământ superior acreditată din România cu vârsta de până la 26 ani - legitimație de student pentru reducere la transport (vizată pe anul în curs – forma de învățământ cu frecvență), pașaport/carte de rezidență/permis de ședere.

Acte necesare pentru emiterea abonamentelor lunare gratuite, conform legislației în vigoare: a) pentru elevii orfani, elevii cu cerințe educaționale speciale precum și cei pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, în condițiile legii, sau tutela - carnetul de elev (vizat pe anul în curs) care va avea înscris pe prima filă codul numeric personal al elevului, iar la rubrica "mențiuni" va avea atestat dreptul la gratuitate de către unitatea de învățământ, cartea de identitate pentru elevii cu vârsta de peste 14 ani împliniți; b) pentru studenți - legitimația de student pentru reducere la transport (vizată pe anul în curs – forma de învățământ cu frecvență) având trecută mențiunea de gratuitate la călătoria cu metroul, carte de identitate/pașaport.

Modelele de legitimații de student pentru reducere/gratuitate la transport sunt prezentate în anexele 1 și 2 la normele metodologice aprobate de HG nr. 42/2017. În lipsa acestor documente, nu se vor emite abonamente lunare cu preț redus 50% și gratuite pentru elevi și studenți.

JURNALIȘTII.RO: Autobuze școlare speciale pentru elevii de la cea mai bună școală din Sectorul 3/ Maria Adam

Pentru că părinții s-au plâns de aglomerație, Societatea de Transport București a decis înființarea a patru trasee de autobuze școlare, odată cu începerea anului școlar, care să-i aducă la Școala 195 (Hamburg) pe elevi. Iată traseele: Traseu 1. Școala Gimnazială nr. [...]

Pentru că părinții s-au plâns de aglomerație, Societatea de Transport București a decis înființarea a patru trasee de autobuze școlare, odată cu începerea anului școlar, care să-i aducă la Școala 195 (Hamburg) pe elevi.

Iată traseele: Traseu 1. Școala Gimnazială nr. 195 – Str. Lunca Bradului – Bd. N. Grigorescu-Str. Constantin Brâncuși – Str. Baba Novac – Șos. M Bravu – Str. Rodul Pământului – St. Gh. Petrescu – Str. Câmpia Libertății – Bd. Basarabia – Bd. N. Grigorescu – Str. L. Rebreanu – Str. Lunca Bradului – Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului = 7,9 km, cu un parc propus de 2 autobuze.

Traseu 2. Școala Gimnazială nr. 195 – Str. Lunca Bradului – Bd. N. Grigorescu – Bd. Basarabia – Bd. 1 Decembrie – Str. L. Rebreanu – Str. Lunca Bradului – Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 8 km, cu un parc propus de 3 autobuze.

Traseu 3. Școala Gimnazială nr. 195 – Str. Lunca Bradului – Bd. N. Grigorescu – Bd. Basarabia – Str. L. Rebreanu – Bd. 1 Decembrie – Str. Trapezului – Str. Prevederii – Bd. N. Grigorescu – Str. L. Rebreanu – Str. Lunca Bradului – Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 7 km, cu un parc propus de 3 autobuze.

Traseu 4. Școala Gimnazială nr. 195 – Str. Lunca Bradului – Bd. N. Grigorescu – Bd. C. Rescu – Str. Fizicienilor – Bd. Energeticienilor – Bd. Râmnicu Sărat – Bd. C. Rescu – Str. L. Rebreanu – Str. Lunca Bradului – Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 7,3 km, cu un parc propus de 3 autobuze.

Orele și frecvența la care vor circula autobuzele urmează a fi stabilite de Primăria Capitalei și de conducerea Școlii 195.

„Locul exact unde vor parca autobuzele urmează a fi amenajat de Primăria Capitalei. În plus, noi nu putem pune la dispoziție personal pentru a aduna copiii sau a-i aduce la mașini pentru că nu avem. Tot ei trebuie să se ocupe de gruparea și supravegherea elevilor”, a declarat directorul adjunct a școlii, Ana Maria Tundo, citată de Click.ro.

Primul oraș care a introdus autobuze școlare pentru transportul elevilor pe linii speciale este Cluj-Napoca.

CLICK: Linii speciale pentru transport școlar în sectorul 3 al Capitalei

Autobuzele care vor transporta elevii care vor participa la experimentul din sectorul 3 sunt cele mai mici din dotarea STB

Experiment în sectorul 3 al Capitalei, la una dintre cele mai aglomerate unități de învățământ, Școala 195. Pentru că părinții s-au plâns că nu-și pot duce copiii la cursuri din cauza aglomerației, Societatea de Transport București, fosta RATB a decis înființarea a patru trasee de autobuze școlare, odată cu începerea anului școlar 2019 - 2020

Iată traseele: Traseu 1. Școala Gimnazială nr. 195 - Str. Lunca Bradului - Bd. N. Grigorescu-Str. Constantin Brâncuși - Str. Baba Novac - Șos. M Bravu - Str. Rodul Pământului - St. Gh. Petrescu - Str. Câmpia Libertății - Bd. Basarabia - Bd. N. Grigorescu - Str. L. Rebreanu - Str. Lunca Bradului - Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului = 7,9 km, cu un parc propus de 2 autobuze. Traseu 2. Școala Gimnazială nr. 195 - Str. Lunca Bradului - Bd. N. Grigorescu - Bd. Basarabia - Bd. 1 Decembrie - Str. L. Rebreanu - Str. Lunca Bradului - Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 8 km, cu un parc propus de 3 autobuze. Traseu 3. Școala Gimnazială nr. 195 - Str. Lunca Bradului - Bd. N. Grigorescu - Bd. Basarabia - Str. L. Rebreanu - Bd. 1 Decembrie - Str. Trapezului - Str. Prevederii - Bd. N. Grigorescu - Str. L. Rebreanu - Str. Lunca Bradului - Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 7 km, cu un parc propus de 3 autobuze. Traseu 4. Școala Gimnazială nr. 195 - Str. Lunca Bradului - Bd. N. Grigorescu - Bd. C. Rescu - Str. Fizicienilor - Bd. Energeticienilor - Bd. Râmnicu Sărat - Bd. C. Rescu - Str. L. Rebreanu - Str. Lunca Bradului - Școala Gimnazială nr. 195. Lungimea traseului este de 7,3 km, cu un parc propus de 3 autobuze.

Orele și frecvența la care vor circula autobuzele urmează a fi stabilite de Primăria Capitalei și de conducerea Școlii 195. „Locul exact unde vor parca autobuzele urmează a fi amenajat de Primăria Capitalei. În plus, noi nu putem pune la dispoziție personal pentru a aduna copiii sau a-i aduce la

mașini pentru că nu avem. Tot ei trebuie să se ocupe de gruparea și supravegherea elevilor”, ne-a declarat în exclusivitate directoarea adjunct a școlii, Ana Maria Tudor. Astfel de linii există deja în alte orașe din România. Primul oraș care a introdus autobuze școlare pentru transportul elevilor pe linii speciale este Cluj-Napoca.

ȘCOALA 9: Născuți pentru a învăța (fragment)/Alex Beard

Dacă învățarea e caracteristica definitorie a speciei noastre, predarea e cel mai important meșteșug. Dar ce înseamnă să predai bine?

Suntem ceea ce învățăm. Educația prezice cât vom câștiga, cât de mulțumiți vom fi, chiar și cât de mult vom trăi. Dar, în ciuda importanței sale evidente, învățarea a pierdut contactul cu progresele umane. Trăim într-o epocă informațională și muncim într-o economie a cunoștințelor, însă școlile noastre sunt relicve ale epocii industriale.

În volumul *Născuți pentru a învăța*. Despre capacitatea noastră incredibilă de a învăța și modul în care o putem folosi, expertul în educație Alex Beard ne duce într-un tur prin viitorul învățării, pentru a ne arăta cum putem obține rezultate mai bune. Combinând informații din interior, anecdote și cercetări, Beard ne conduce de pe coridoarele aglomerate ale unei școli generale din Londra, pe holurile tehnologizate din Silicon Valley, în „fabricile de examene” din Coreea de Sud și în sălile de clasă incluzive din Finlanda, pentru a ne arăta că ne aflăm, în prezent, la marginea unei revoluții în domeniul învățării.

În fragmentul selectat mai jos, autorul pornește de la constatarea că, până acum, am văzut predarea ca pe o profesie legată de cunoștințe, unde expertiza în domeniu conta cel mai mult. Dar, pentru a face o treabă mai bună, trebuie să o reimaginăm ca practică.

Ediția în limba română a cărții semnate de Alex Beard a fost lansată de editura Publica în 2019 (traducere din engleză de Raluca Chifu).

* * *

În întinericul dimineții care domina suburbia Martinlaakso de lângă Helsinki, clădirile joase ce străjuiau drumul dinspre gară erau parcă aduse la viață de graffitti. Era un decor obișnuit pentru o vizită deosebită la cel mai cunoscut profesor din Finlanda, Pekka Peura. În sala sa de clasă, hainele de iarnă zăceau pe spătarele scaunelor, la fel și câțiva dintre cei 28 de elevi, din care unul sau doi păreau proaspăt treziți din somn. Așezați în jurul unor mese pătrate, în grupuri de câte trei sau patru, aceștia vorbeau și își verificau telefoanele. Alții porniseră deja laptopurile, conectându-le la prizele ce atârnavă din tavan, și lucrau din greu. Atmosfera era relaxată și conștiincioasă, iar uniformele impecabile de scandinavă erau formate din jeanși, pulovere și pantofi sport negri, gri sau bleumarin. Dincolo de ferestrele înalte se vedeau mesteceni și pini argintii, aliniați pe cerul tot mai luminos.

La ora 8:20, Peura s-a dus în spatele clasei, glumind cu elevii, și a închis ușa cu piciorul. Mai relaxat chiar decât copiii, profesorul purta tricoul unei trupe, jeanși până la genunchi și un hanorac deschis cu însemnele școlii. „Chitarist indie scoțian”, mi-am notat eu. Barba blondă și părul ca o cască îi completau perfect imaginea. Bărbatul s-a întors lângă tabla albă, trecând pe lângă desenul cu Albert Einstein – întotdeauna Einstein – cu un yo-yo, și-a deschis computerul și a proiectat o problemă pe ecran.

Era o problemă cu mai multe opțiuni de răspuns. După câte secunde avea mașina să depășească tractorul? (a) 3,0 s, (b) 4,5 s, (c) 6,0 s, (d) 7,5 s, (e) 8,2 s.

În clasă, elevii blonzi, de 16 ani, priveau graficul proiectat pe tablă. Câțiva tastau la laptopuri, iar alții se uitau la telefoane. Un widget de pe ecranul lui Peura contoriza răspunsurile. 21 dintre ei trimiseseră câte un răspuns. Cunoșteam această abordare și am așteptat ca Peura să dezvăluie rezultatul. Câți răspunseseră corect? Continuarea m-a uimit.

„Întoarceți-vă și discutați cu colegii de masă”, a spus el. Cum răspunseseră aceștia și de ce? Adolescenții s-au întors spre ceilalți și au început să discute intens în finlandeză. După câteva minute de discuție, Pekka a afișat aceeași problemă pe tablă. După câte secunde avea mașina să depășească tractorul? (a) 3,0 s, (b) 4,5 s, (c) 6,0 s, (d) 7,5 s, (e) 8,2 s. Din nou, elevii au analizat graficul și au trimis răspunsurile de pe propriile dispozitive.

Profesorul tot nu le-a dezvăluit rezultatul corect, însă de această dată a proiectat rezultatele primului sondaj: 36% optaseră pentru răspunsul (a), 27% pentru (b), 18% pentru (c), 5% pentru (d), iar 14% pentru (e). Interesant, a spus el. Se vedea că există unele persoane în clasă care înțeleseră și altele,

nu. Chiar mai important, rezultatele sugerau că există mai multe motive pentru care copiii nu răspunseseră corect. După ceva discuții cu ei, profesorul a afișat rezultatele celui de-al doilea sondaj. De data aceasta, 39% optaseră pentru (a), dar 50% aleseseră (b). Nimeni nu optase pentru (c) sau (e) și doar 11% preferaseră răspunsul (d). Mulți

Eram intrigat. Nu mai văzusem niciodată acest mod de lucru.

„Știu că vor răspunde greșit”, mi-a spus Peura mai târziu în sala profesorală, la o cană de cafea neagră (băutura națională a Finlandei). Ușa de la frigider era decorată cu magneți cu fețele a sute de profesori. Câteva îl arătau pe el însuși, tuns „castron” și proaspăt bărbierit. Mobila era simplă, din lemn de pin. „Asta e și ideea exercițiului”, a continuat el într-o engleză perfectă, sacadată. „Răspunzi greșit și creierul tău poate începe să se gândească: «OK, uite ceva ce nu știu.» Apoi poate că vei începe să exersezi. Când venea vorba despre matematică și fizică, concepțiile greșite ale copiilor porneau de multe ori de la o logică internă particulară. Dacă profesorul le oferea pur și simplu răspunsul corect, n-aveau să-l înțeleagă, iar arhitectura cognitivă de bază avea să rămână neschimbată. Trebuiau să gândească singuri. Pentru Peura, asta era toată ideea predării.

„Dacă profesorul controlează ce învață elevii și când, ei nu vor ști cum să învețe”, a spus el mai departe. Avea o mulțime de admiratori în Finlanda, grație abordării sale profunde (ceea ce nu era puțin lucru, într-o țară care îi lua profesia în serios într-o asemenea măsură). Bărbatul revoluționase ideea de predare. În loc să caute cea mai eficientă abordare pentru a-i face pe liceeni să învețe matematică și fizică, acesta se întrebase care erau condițiile în care elevii învățau cel mai mult. Era o distincție subtilă. În sala de clasă mă întrebam dacă nu era cam lent. [...] Învățau oare copiii toate lucrurile de care aveau nevoie? „Desigur, prezint mai puțin conținut”, a spus Peura, „dar important e cât învață ei. Chiar dacă încerc să predau 100% din conținut, nu fiecare copil va învăța 100%.” Pentru el, diferențele dintre elevi însemnau că trebuie găsit un mod de a diferenția permanent experiența de învățare. Ideea mai profundă era să înțelegi clasa ca grup format din indivizi, apoi să cauți un mod ca toți să învețe cât mai mult posibil.

Înapoi în clasă, profesorul a arătat rapid că răspunsul era (b) și le-a cerut câtorva elevi să explice de ce. Mai departe, a proiectat un tabel. Coloana din stânga enumera cunoștințele pe care trebuiau să le stăpânească în cadrul acelei părți a cursului de fizică, iar celelalte patru coloane aveau în antet emoticoane. Adolescenții trebuiau să-și autoevalueze nivelul de confort în privința subiectului, selectând imaginea cu un braț puternic pentru „Știu destul ca să-mi pot învăța prietenii”, un deget în sus pentru „Am înțeles”, o față zâmbitoare pentru „Știu o parte, dar mai am de lucru” sau o față care râdea cu lacrimi la gândul „Te înșeli dacă crezi că am habar cum se face asta”. Cu toții l-au privit pe profesor în timp ce le oferea instrucțiunile, apoi s-au întors spre computere și au început autoevaluarea. Fără explicații lungi despre aflarea răspunsului corect și fără eforturi de a analiza greșelile făcute. Peura îi lăsa să facă singuri aceste lucruri. După zece minute păreau să fi terminat.

„Nu scriu nimic pe tablă”, mi-a mărturisit el. „Știu că pot găsi informațiile de care au nevoie dacă îi îndrum să caute în locul potrivit.”

Cursul nu părea tocmai futurist (unele dintre idei erau vechi de o sută de ani), dar spiritul de cercetător al lui Peura și modul în care aborda meșteșugul predării erau radicale. Și obiectivele sale erau diferite.

Profesorul ajunsese la ceea ce studiile globale considerau a fi cea mai eficientă strategie de învățare – autoevaluarea elevilor – și construise un mediu și un set de instrumente speciale pentru a o promova.

M-am așezat lângă Patrik, unul dintre liceeni, în timp ce elevii s-au apucat de lucru, iar el mi-a arătat ferestrele deschise de pe ecranul său. Un organizator grafic conținea aceeași listă de subiecte și emoticoane pe care o proiectase Peura. Aici, băiatul își monitoriza progresul. Pentru fiecare subiect existau linkuri la materiale de învățare (pe care le accesa în ritmul lui) și teste, pe care le putea face oricând voia. „Îl faci, îl notezi, treci la următorul”, mi-a explicat el. „Apoi te autoevaluezi aici.” Îi plăcea. „Poți face diferite lucruri în ritmul tău.” Ocazional, cerea ajutorul profesorului, dar cel mai des discuta cu colegii de masă. Avea acces la autoevaluările lor și putea vedea ce elevi din clasă selectaseră „brațul puternic” și ar fi putut să-l ajute cu un subiect pe care nu-l stăpânea. Mai avea și un document Google deschis, în care colabora cu colegii pentru a crea note de curs. Fiecare grup de patru persoane făcea asta, apoi toate seturile de note erau împărtășite cu întreaga clasă. Peura dorea să creeze obiceiuri de învățare puternice, iar cea mai recentă inovație a sa se referea la echipe.

„Dacă, într-o echipă, cel mai important e să te simți în siguranță, acesta ar trebui să fie principalul lucru care să ne preocupe pe noi, profesorii.” Peura citise despre un studiu efectuat de cei de la Google pe parcursul mai multor ani pentru a înțelege criteriile „echipei perfecte”. Secretul, descoperiseră ei, era „siguranța psihologică”. La cursul său, elevii își aleseseră propriile echipe, apoi își scriseseră propriile reguli. Le discutaseră cu el, dar decizia fusese a lor și acelea erau singurele reguli pe care trebuiau să le respecte. „Încercăm să învățăm” era singura regulă a lui Peura. Folosise o abordare similară în toți cei nouă ani și jumătate de când era profesor, iar ajustările începuseră cu șapte ani în urmă, când, în loc să le dea copiilor o temă nouă la fiecare lecție, le oferise o cărticică cu toate temele. „A durat două săptămâni până când primul elev a venit la mine și mi-a spus «Am terminat».” În acel moment și-a dat seama că abordarea tradițională nu era potrivită pentru niciun copil, deoarece era prea rapidă pentru cei care erau în urmă și prea lentă pentru cei care aveau avans. Acesta a fost motivul pentru care a început să experimenteze: cum se putea asigura că fiecare elev învață cât mai mult?

[...]

Soluția lui era să le ofere conținutul și să se preocupe cu dezvoltarea și asigurarea instrumentelor de care aveau nevoie ca să-și gestioneze împreună propriile experiențe de învățare, creând un mediu și o cultură motivațională care le încurajau instinctele naturale de învățare.

„E o idee pe care ar trebui s-o ștergem pur și simplu din domeniul învățării”, mi-a răspuns Peura când l-am întrebat dacă nu se temea că unii copii ar putea rămâne în urmă. „Cred că ar trebui să eliminăm ideea de rămas în urmă.” Era o noțiune care îi jignea mintea matematică – 50% dintre elevi aveau să fie întotdeauna sub medie –, dar îl deranja și ca om. Se temea de efectul acestui mod de a gândi asupra stimei de sine a copiilor. „E normal să fii diferit”, spunea el. Însă la clasă nu luam acest lucru în considerare, ci îi tratam pe toți ca pe niște clone. Mare parte din acest concept venea dintr-o afirmație popularizată de un profesor australian pe nume John Hattie, care spusese că învățarea, partea care se petrece în creier, este invizibilă. „E mai ușor de înțeles în ce privește cântatul la pian”, explicase el, „și e normal în domeniul sportului.” Acolo puteam vedea nivelul curent de abilități al cuiva. „Însă în școală, la matematică, istorie, psihologie sau fizică, nu le dăm voie să fie diferiți.” Era mai ușor să vezi lucrurile așa ca profesor de liceu, dar ideea avea sens. Nu puteai să te descurci extraordinar – nu puteai să fii expert – la toate. Atunci când le ceream tinerilor să exceleze la toate materiile, nu le dădeam voie să găsească acele câteva lucruri pe care chiar voiau să le învețe. „Ar trebui să găsim lucrurile de care e interesat elevul și să investim în ele.”

În Finlanda, legea impunea ca toate clasele să includă copii de toate nivelurile; era unul dintre motivele pentru care diferența de rezultate la testele internaționale PISA dintre elevii cei mai buni și cei mai slabi era destul de mică. Peura estima că ar fi fost nevoie cam de cinci ani pentru ca elevii care puteau face în acel moment cel mai puțin să-i ajungă din urmă pe cei care puteau face cel mai mult, în ce privea cunoștințele și abilitățile. Bărbatul știa că majoritatea elevilor săi n-aveau să studieze fizica la universitate, deși unii aveau s-o facă (îi văzusem la o masă din față), așa că încerca doar să le dezvolte capacitatea de învățare.

„Încerc să le predau întâi ca unor oameni. Fizica e doar un instrument, e doar conținutul.”

Oamenii erau prețuiți în Finlanda, la fel și profesorii. La masa de prânz, fusesem uimit de importanța acordată de aceștia meșteșugului lor și de cât de normali erau cu toții. Mi s-a amintit că doar unul din zece înscriși ajungeau în programele de pregătire a profesorilor. (Deși Peura mi-a spus că era mai ușor pentru profesorii de matematică de liceu. Existau doar șapte solicitanți pentru cele 25 de locuri disponibile la Universitatea din Helsinki). Mai mult, școlile finlandeze nu aveau ierarhia fragilă a celor din Marea Britanie. Există un director, dar acesta avea doar un rol administrativ simplu. Nu existau directori adjuncți. Profesorii își asumau responsabilitatea colectivă – și păreau să-și iubească meseria –, așa că și elevii făceau la fel.

Peura ducea această idee mai departe decât orice profesor pe care-l văzusem până atunci. În Finlanda, copiii nu dădeau niciun test standardizat până la terminarea liceului, iar la orele lui își dădeau singuri notele.

„Îți întreb pe ei. E suficient.” Credea că siguranța pe care ne-o ofereau numerele ca mod de evaluare a învățării era iluzorie, chiar dăunătoare, și împiedica dezvoltarea unei judecăți proprii. Bărbatul prefera să le dezvolte copiilor abilitatea de a se autoevalua. „Își acordau ei notele corecte?”, l-am întrebat. „Greu de spus”, mi-a zis el, „dar ce înseamnă, de fapt, corect?”

Mi-a arătat tabelele pe care le crease pentru elevi. Aveau de completat trei șabloane de autorefecție. „Cât de bine ai deprins abilitățile de învățare? Cât de bine ai deprins abilitățile sociale și de autoevaluare? Cât de bine ai învățat noțiunile de fizică?” Fiecare era împărțit în 12 întrebări secundare privind lucruri precum sinnikkys – cuvântul finlandez pentru perseverență și muncă asiduă – sau lucrul în echipă și conținutul efectiv al lecțiilor. Copiii se evaluau pentru fiecare prin culori: albastru, verde, galben sau negru, iar aceste rezultate stăteau la baza unei discuții cu profesorul de la sfârșitul cursului.

„Cum pot începe să învețe singuri?”, a întrebat el. Acesta era obiectivul. Eliminase propria lui autoritate din clasă și îi făcuse pe copii să se mediteze singuri – și unii pe alții.

Mai multe studii demonstraseră că elevii învață mai bine de la colegi decât de la un profesor. „Cele mai importante efecte asupra învățării apar când profesorii devin și ei elevi la propriile lecții, iar elevii devin propriii lor profesori”, spusese cercetătorul australian John Hattie.

În plus, acest lucru le crea o mentalitate de dezvoltare. Patrik îmi spusese că, înainte să se alăture acelei clase, crezuse că nu e bun la matematică. Acum înțelegea – la fel ca toți colegii lui – că nu exista bun și slab. Conta unde erai atunci și încotro te îndreptai. Dacă, așa cum spunea Carol Dweck, viitorul nu le aparținea oamenilor de tip știe-tot, ci celor de tip învață-tot, atunci aceștia erau chiar ei. „Elevii noștri sunt la școală de nouă ani și nu au abilități de învățare”, spusese Peura. „Asta încerc să-i învăț eu, iar astfel nu mai trebuie să le predau fizică aproape deloc.”

[...] Peura încerca să pregătească elevi experți, care se puteau captiva singuri. Era un meșteșug subtil și capricios; o rută alternativă către măiestrie, care începea nu cu abilitățile de rutină, ci cu pasiunea pentru un domeniu și cu un proces lent de ajustare.

Așa își abordase el munca. Era un meșteșugar desăvârșit, un maestru Zen al învățării ce explora Arta de a preda fără să predai. Secretul, după părerea lui, era să descătușezi și să susții dragostea de învățatură a copiilor, oferindu-le libertatea de a-și investi propria energie și de a-și asuma responsabilitatea la școală. „Oamenii nu urăsc de la început învățatura. Anumite experiențe îi fac s-o urască.” Citise recent un raport care spunea că, la vârsta de 15 ani și la finalul clasei a IX-a, 40% dintre băieți și 35% dintre fetele din Finlanda nu iubeau școala. „Cred că ar fi destul de ușor să-i facem să le placă la școală.”

Profesorul testa tot felul de strategii motivaționale și tehnologii simple, precum documentele Google. Dorea să fie un exemplu de urmat pentru alți profesori.

[...]

„Am repetiție”, mi-a spus Pekka la ușă, când l-am întrebat ce planuri avea în seara aceea. Avusesem dreptate. Cel mai cunoscut profesor din Finlanda cânta și la chitară bas într-o trupă.

Înapoi în tren, în Martinlaakso, mi-am deschis telefonul și am căutat pe Google „Time Machine Memories”. În videoclipul piesei Sorry apărea Peura. Îmbrăcat în negru și cu chitara în mâini, stătea în spate, ținând ritmul. [...] Și apoi, nu asta era lumea în care voiam să trăim? O lume în care profesorii sunt experți în meșteșugul lor, dedicați să obțină rezultate tot mai bune și exemple prin modul în care își urmează pasiunile?

„Ar trebui să găsim lucrurile de care e interesat elevul”, spusese el, „și să investim în acestea.”

JURNALUL NAȚIONAL: Aur la informatică

EVENIMENTUL ZILEI: Profesorii trebuie să demonstreze, până la începerea anului școlar, că nu sunt agresori sexuali

Profesorii trebuie să demonstreze, până la începerea anului școlar, că nu sunt agresori sexuali

Toți profesorii, medicii pediatri, de familie sau specialiștii care intră în contact cu copiii, precum și actorii de la teatrele de copii, animatorii de la petreceri, antrenorii din cluburile sportive, psihologii și oricine lucrează cu cei mici sunt obligați să prezinte la locul de muncă un „certificat de integritate comportamentală”, care confirmă că nu sunt agresori sexuali.

„Certificatul de Integritate comportamentală” a devenit obligatoriu și pentru personalul didactic, nedidactic, și auxiliar, care trebuie să îl pre-

zinte înainte de începerea cursurilor școlare. Așa cum a precizat Constantin Ionescu, liderul sindicatului liber din învățământ filiala Vrancea, pentru dascăli acest lucru înseamnă chiar și o zi pierdută la ghișeele Inspectoratului Județean de Poliție Vrancea.

În perioada următoare, pentru a putea preda, cadrele didactice vor fi evaluate psihologic, avizul fiind de asemenea obligatoriu pentru sistemul public de învățământ preuniversitar și trebuie să fie apte și din punct de vedere al medicinei muncii. **(Andrei Vișan)**

EVENIMENTUL ZILEI: Nu se mai acordă vouchere pentru rechizite. Părinții au spus că nu au nevoie

Nu se mai acordă vouchere pentru rechizite. Părinții au spus că nu au nevoie

Pe data de 9 septembrie începe noul an școlar, iar mulți părinți se interesează de voucherele pentru rechizite, prevăzute în proiectul „Merg la școală”. Executivul a promis că va oferi tuturor elevilor din România vouchere în valoare de 250 de lei, pentru a-și putea cumpăra rechizite, dar s-a răzgândit.

Motivul pentru care Guvernul a făcut pasul înapoi este desprins parcă dintr-un film

prost. **Viorica Dăncilă a invocat faptul că în urma discuțiilor purtate cu mai mulți părinți a decis să renunțe la acest program.** Mai precis, părinții i-ar fi spus premierului că au posibilitățile financiare pentru a cumpăra rechizite copiilor.

„Nu trebuie să le dăm tuturor, ci copiilor din familiile defavorizate, iar acest lucru a fost solicitat și de părinți. Am discutat cu mulți părinți care au spus «noi avem posibilități, degea-

ba ne dați nouă rechizitele, mai bine să le dăm familiilor care au într-adevăr nevoie, mai bine să ajutăm copiii din familiile defavorizate»”, a declarat Viorica Dăncilă la jumătatea lunii august. Așa că, programul a fost anulat. **Cei 250 de lei, împărțiți în vouchere a câte 50 de lei, ar fi putut reprezenta un ghiozdan cu toate rechizitele necesare unui copil (stilouri, creioane, caiete etc.), pentru cel puțin un semestru. (Andi Miron)**

Părinților nu li se vor mai deconta rechizitele din partea Guvernului
FOTO: S72

Rechizite gratis pentru școlarii bucureșteni

☑ Elevii din București pot beneficia de un sprijin financiar în valoare de 450 de lei pentru achiziționarea de rechizite școlare. Dosarele pentru anul școlar 2019-2020 se pot depune începând de duminică, 1 septembrie 2019.

Ajutorul poate fi acordat doar copiilor cu vârsta cuprinsă între 6-14 ani, care frecventează o formă de învățământ publică sau privată. Condiția esențială este ca ambii părinți să aibă carte de identitate cu domiciliul stabil în București de cel puțin 6 luni sau reședință de cel puțin 6 luni pe raza administrativ-teritorială a Municipiului București. De asemenea, ei trebuie să fie la zi cu plata taxelor. Totodată, venitul pe membru de familie trebuie să fie sub 1.900 lei, programul fiind unul cu rol social, menit să prevină abandonul școlar în familiile cu venituri mici. Cei care doresc să obțină un astfel de ajutor trebuie să depună un dosar, format dintr-o cerere tip (care poate fi descărcată de pe site-ul D.G.A.S.M.B.) și alte documente, precum certificatul de naștere sau buletinul copilului, actele de identitate ale ambilor părinți, adeverință de la școală din care să reiasă încadrarea într-o formă de învățământ, certificat prin care se atestă lipsa datoriilor față de bugetul local pentru ambii părinți (în original, emis de Direcția Im-

pozite și Taxe Locale de sector), adeverință de venit din partea ambilor părinți, din care să reiasă veniturile lunare. Cererea și documentele se transmit doar prin poștă, la adresa din strada Constantin Mille nr. 10, cod postal 010141, sector 1, București, începând cu data de 1 septembrie 2019.

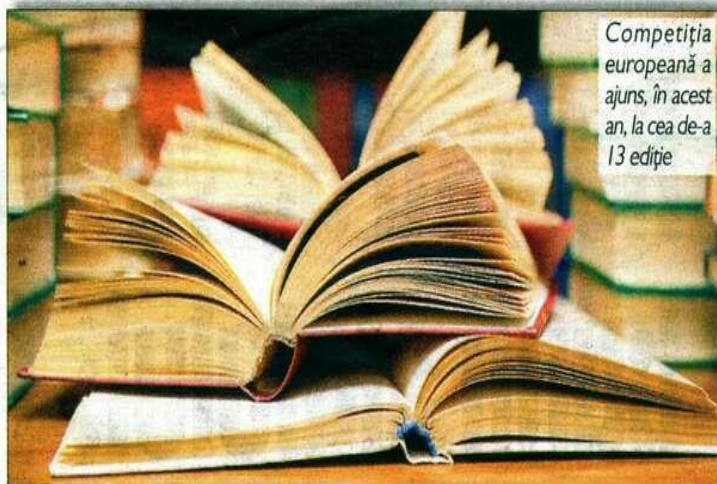
Produsele care pot fi achiziționate sunt cărți, papetărie și rechizite pentru copii. Mai precis, părinții pot deconta cărți care ajută la creșterea și dezvoltarea corespunzătoare a copiilor, cărți care fac parte din lectura obligatorie impusă de școală, manuale școlare, culegeri, cărți de colorat, cărți cu povești, cărți audio, știință și viață, educație medicală, educație civică și etică. De asemenea, sunt incluse rechizite și papetărie pentru copii: instrumente de scris și corectură, articole din hârtie, caiete și coperti, adezivi, obiecte pentru desen și pictură, produse pentru depozitare obiecte școlare (penare, ghiozdane) etc.

Ajutorul se acordă o dată pe an școlar (septembrie – iunie), pentru fiecare copil în parte, sub formă de decont. Sprijinul financiar va fi virat în contul beneficiarului la finalul lunii următoare depunerii cererii. Se vor deconta doar facturile/bonurile fiscale care au data cumpărăturilor începând cu 15 iunie 2019. © **Elena Deacu**

■ Cine și cum se poate înscrie

Școlile din toate statele membre ale UE, deci și cele din România, se pot înscrie, începând de astăzi, la concursul anual „Juvenes Translatores”, organizat de Comisia Europeană și dedicat elevilor de liceu din întreaga Europă. Anul acesta, adolescenții participanți va trebui să traducă un text pe tema: ce pot face tinerii pentru a contribui la conturarea viitorului Europei.

Competiția europeană a ajuns, în acest an, la cea de-a 13 ediție

Concurs european de traduceri, pentru elevi

MONICA COSAC

Comisia Europeană a lansat o nouă ediție a concursului anual „Juvenes Translatores”, dedicat elevilor din învățământul secundar. Concursul se adresează elevilor pasionați de limbi străine, dar și școlilor care vor să îi implice pe copii în proiecte europene. O

parte din școlile participante la concursurile trecute au organizat programe de schimb, anunță executivul european.

Înscrierea se face online și începe astăzi, 2 septembrie, la ora 13:00 și se încheie pe 20 octombrie 2019 la 13:00, ora României. Potrivit regulamentului concursului, formularul de înscriere va putea fi completat

Nouitatea ediției din acest an a „Juvenes Translatores” este transformarea competiției din una desfășurată pe hârtie, în una digitală. Astfel, pentru prima dată, elevii vor traduce online.

în oricare dintre cele 24 de limbi oficiale ale UE. Numărul școlilor participante din fiecare țară va fi egal cu numărul de locuri deținut de țara respectivă în Parlamentul European, iar selecția școlilor este efectuată în mod aleatoriu, prin tragere la sorți, cu ajutorul unui calculator. După ce au fost selectate, școlile trebuie să desemneze între doi și cinci elevi pentru a participa la concurs. Aceștia pot fi de orice naționalitate, însă trebuie să

aparțină toți aceluiași grup de vârstă, și anume, să fie născuți în anul 2002.

Concursul va avea loc la 21 noiembrie 2019 și se va desfășura simultan în toate școlile participante. Câștigătorii (câte unul din fiecare țară) vor fi anunțați la începutul lunii februarie 2020 și își vor primi premiile în primăvara anului 2020, în cadrul unei ceremonii speciale organizate la Bruxelles.

Câștigătoarea din România a competiției de anul trecut a fost Maria Alexandra Gherghel, elevă a Colegiului „Dr. I. Meșotă” din Brașov.

ZIARUL FINANCIAR: Peste 60% din tineri vor programe de internship și așteaptă salarii de 1.500 de lei pentru un astfel de program

Peste 60% din tineri vor programe de internship și așteaptă salarii de 1.500 de lei pentru un astfel de program

Antreprenorii români mici și mijlocii trebuie să știe că majoritatea tinerilor din România consideră programele de internship și training un pas important către viitoarea lor carieră, arată un studiu realizat de compania românească de consultanță în resurse umane Catalyst Solutions, specializată în soluții de recrutare și employer branding. Studiul a fost realizat pe un eșantion de 1.400 de respondenți din România care studiază preponderent în domeniile economic și tehnic. În același timp un număr mare de studenți și absolvenți sunt descurajați de informațiile neclare oferite de angajatori, potrivit rezultatelor studiului Internship&Trainee Marathon 2019. „64% din tineri consideră un program de training ca un pas intermediar spre un job entry level, iar 60% devin descurajați dacă descrierea anunțului nu conține informații clare despre departamentul în care ar putea activa.” De altfel, în anii I și II de facultate 78% din tineri preferă un program de internship, în timp ce perspectivele se schimbă pentru absolvenții de facultate și master care, în proporție de 75%, aleg un job entry level full time, arată datele studiului realizat de Catalyst Solutions. În ceea ce privește așteptările salariale ale studenților și absolvenților aceștia au răspuns că se așteaptă la salarii de 1.500 de lei pentru un program de internship, conform aceleiași surse. „Așteptările cresc la 1.600 lei pentru cei cu background tehnic și ajung la 1.800 lei pentru tinerii din domeniul IT&C.” *Alexandra Cepăreanu*